

[Rytter.]

det Hjernesvind, de møder. Nu hører jeg nok, at det, det ærede Medlem vil tage Ansvaret for, er Kravet om Oplysning om, hvorvidt der er uægte Børn før Ægteskabet. Det er en lille Ting at tage Ansvaret for! (Gunnar Fog-Petersen: En stor Ting!). Det er en meget lille Ting at tage Ansvaret for. Jeg tror, den højtærede Justitsminister vil sige: Nej, kære Hr. Ordfører, naar De sammen med mig er med til at gennemføre en Lov, tager De selvfølgelig Ansvaret for hele Loven.

Jeg maa beklage, at det ikke er lykkedes den højtærede Justitsminister at bidrage til, at jeg nu pludselig blev syg, for saa vilde jeg faa 14 Dages Udsættelse, og sikken en god Tale jeg kunde lave til den højtærede Minister, naar jeg fik lige saa megen Tid dertil, som Ministeren har haft over for mig. . . (Justitsministeren [Steincke]: Det tror jeg ikke). Nej, det kan være, at den vilde blive endnu bedre. Med Hensyn til Stemmeføringen skal jeg blot bemærke, at jeg tror, enhver, der læser Fortrykket igennem, vil faa det Indtryk, at Ordet glimrende skulde staa i Anførselstegn. Det er ikke altid saa let at høre, men jeg tror det, og det vil den højtærede Justitsminister vist ogsaa indrømme.

Den højtærede Minister kritiserede, at jeg henviste saa meget til Norge og Sverige, for Herregud, vi er da i Danmark, det er Danmark, vi skal give Love for! Ja, det er rigtigt, men den højtærede Justitsminister glemmer, at Motiverne til Lovforslaget vrimler med Henvisninger til Norge og Sverige, og det er det, jeg har indladt mig paa at kritisere, idet jeg siger: I Stedet for at komme med alle disse Henvisninger, som vi i Virkeligheden ikke bliver klogere af, lad saa hellere Danmark, Norge og Sverige drøfte Spørgsmaalet i en Kommission, eller, hvis Ministeren ikke vil det, lad os saa udvide den Kommission, som nu behandler Spørgsmaalet om Arveret. Ministeren kan bestemme, at det skal være en hurtigt arbejdende Kommission, han kan udvide den, eventuelt medtage Kvinder og nogle uden for Rigsdagen. Saa faar vi Synspunkterne frem, og saa er det, jeg tror, at Justitsministeren og jeg i stor Udstrækning bliver enige.

Den højtærede Justitsminister bliver let noget ivrig, naar vi taler om de flere Barnefædre. Lad os nu tale ganske roligt om det! Skal vi have den Regel, Justitsministeren her stiller op, som er taget fra de Alberti'ske Love af 1908, blot udvidet

endnu mere? Ministeren beder mig om at nævne en Regel, der kan virke lige saa godt over for Barnemoderen, over for Barnet, over for Barnefaderen og over for Samfundet som denne. Naar man stiller alle disse Hensyn op paa een Gang, bliver det jo noget vanskeligt, men man maa i hvert Fald indrømme, at denne Regel ikke virker retfærdigt over for det ulykkelige Barn, som faar et Stempel paa sig. Den Regel, jeg paa Forhaand er Tilhænger af, er, at Domstolene afgør, at det er en af de flere, som er Faderen, akkurat som i Sverige. Den krænker ikke Barnets Følelsesliv, den generer ikke Barnets Position senere hen i Livet.

Ministeren var igen inde paa Spørgsmaalet om Arv. Er det ikke lidt haardt, at Faderen til et uægte Barn skal arve Barnet? Kunde man ikke indføre en lignende Regel som den, der gælder for Arv efter Adoptivbørn? Adoptivbørn arver Adoptivforældre, men arver Adoptivforældre Barnet? Nej, undtagen den Formue, som kommer i Arv; det kan konstrueres paa mangfoldige Maader, men der er ikke gensidig Arveret. Der var her Grund til at indføre en lignende Regel. Det er uretfærdigt, at en Fader, som ikke har beskæftiget sig med Barnet, skal arve dette; hvis han derimod i levende Live har givet Barnet en Gave paa 10 000 eller 20 000 Kr. for at opfylde sine Forpligtelser og Barnet dør, er det jo rimeligt, at de Penge, han har givet Barnet, vender tilbage til Faderen.

Naar jeg har paaapeget, at Loven kun vil faa Betydning i 2 pCt. af de foreliggende Tilfælde, er det for at vise, at den Agitation, der er kommet frem i socialdemokratiske og radikale Aviser om, at Gennemførelsen af disse Lovforslag vil faa en overordentlig stor Betydning, ikke er rigtig. Justitsministeren vil maaske indvende, at det paaastaar Aviserne ikke. Virkningerne er ikke direkte, men indirekte, men man har netop fremhævet disse Loves epokegørende Betydning i Relation til Spørgsmaalene om Arv og Navn. Dette er urigtigt. Lad os derfor undersøge Lovforslagene grundigt, vi kan arbejde hurtigt. Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) sagde: Tiden fra April til Oktober er kort. Hvorfor kan vi saa ikke vente? Det ærede Medlem sagde endvidere, at Princippet maa være at opnaa saa stor Enighed som vel muligt. Disse to Betragtninger er efter min Mening overordentlig fornuftige, og jeg synes absolut,